

czwartek, 14.08.2025

Odszedł do wieczności biskup senior Marian Błażej Kruszyłowicz

Biskup Marian Błażej Kruszyłowicz, biskup tytularny Hadrumetu, wikariusz generalny, członek Komisji Episkopatu ds. Radia Maryja, członek Komisji Episkopatu ds. Środków Społecznego Przekazu, uczestnik IX Zgromadzenia Synodu Biskupów (1994), licencjat rzymski z teologii. Urodzony 6 maja 1936 r., w Gliniszczach, diecezja grodzieńska, wyświęcony na kapłana 7 lutego 1960 r. w Łodzi, mianowany biskupem tytularnym i ustanowiony biskupem pomocniczym w Szczecinie 9 grudnia 1989 r., konsekrowany osobiście przez bł. papieża Jana Pawła II w bazylice patriarchalnej św. Piotra Apostoła w Rzymie 6 stycznia 1990 roku. Dnia 21 czerwca 2011 r., Ojciec Święty Benedykt XVI zdecydował, aby Ksiądz Biskup Marian Błażej Kruszyłowicz kontynuował posługę biskupa pomocniczego w Archidiecezji Szczecińsko - Kamieńskiej przez kolejne dwa lata po osiągnięciu wieku kanonicznego. W dniu 11 maja 2013 r., Ojciec Święty Franciszek przyjął złożoną 2 lata wcześniej, z racji wieku, rezygnację z posługi biskupa pomocniczego w Archidiecezji Szczecińsko - Kamieńskiej. Życie i działalności biskupa Marian Błażeja Kruszyłowicza

6.05.1936 – W środę dnia 6 maja 1936 roku we wsi Gliniszcz koło Wołkowyska (dziś Białoruś) urodziło się szóste dziecko w rodzinie rolniczej, syn Jana i Rozalii z domu Wieliczko. Imiona starszego rodzeństwa: Mieczysław, Wacław, Jan, Edward i Halina.

12.05.1936 – Nowonarodzony syn otrzymał sakrament chrztu w kościele parafialnym Piaski oraz imię Marian, pokrewne imieniu NMP Matki Jezusa Chrystusa. Rodzice chrzestni: Genowefa Wieliczko i Wincenty Chaber.

1944 - 1949 – Do szkoły podstawowej Marian uczęszczał w Łumbiach (1944-1946), w Rudce-Tartaku (1946-1947) oraz w Sejnach (1947-1949).

1.09.1949 – Dzięki lekturze „Rycerza Niepokalanej” oraz rodzinnemu powiązaniu z franciszkaninem, o. Witalisem Jaśkiewiczem, trafił do Małego Seminarium Duchownego Ojców Franciszkanów w Niepokalanowie, gdzie ukończył dziesiątą klasę szkoły średniej. Następną klasę i egzamin dojrzałości zdobył już po nowicjacie.

22.05.1950 – Przyjął sakrament bierzmowania w kościele parafialnym w Szymanowie z rąk kardynała Stefana Wyszyńskiego, Prymasa Polski. Przybrał imię patrona św. Romualda.

30.08.1952 – W tym dniu został przyjęty do Zakonu Ojców Franciszkanów Konwentalnych, w Łagiewnikach koło Łodzi przywdział habit św. Franciszka i otrzymał imię zakonne Błażej, biskupa i męczennika, wspomnienie 3 lutego. Rozpoczął roczny nowicjat pod kierunkiem mistrza o. Augusta Rosińskiego, który w końcowym sprawozdaniu napisał m.in. o bracie Błażeju: „Zdolny, usposobienie dobre. Pewna doza indywidualności, ale posłuszny i we wszystkim poprawny”.

31.08.1953 – Na zakończenie nowicjatu złożył pierwsze śluby zakonne ubóstwa, posłuszeństwa i czystości, i stał się franciszkaninem, synem Prowincji Matki Bożej Niepokalanej z siedzibą w Warszawie.

Lata 1954 – 1960 – Odbił seminaryjny kurs filozofii chrześcijańskiej i teologii w seminariach zakonnych w Łodzi-Łagiewnikach i w Krakowie. Formację zakonną kształtował pod kierunkiem wychowawców: o. Lutosława Pieprzyckiego, o. Ignacego Rejcha, o. Ireneusza Żołnierczyka, o. Grzegorza Koziela i o. Cecyliana Niezgody.

8.12.1957 – Na ręce o. prowincjała Anzelma Kubita w Krakowie złożył śluby uroczyste na zawsze.

1958 – Po zdaniu egzaminu z wyznaczonych przedmiotów uzyskał państwową maturę.

Październik 1959 – Rozpoczął studia na Wydziale Teologicznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w zakresie teologii moralnej ze specjalizacją teologii moralnej Kościoła Prawosławnego i ruchu ekumenicznego. Nad studentem od strony naukowej czuwali: ks. prof. Stanisław Olejnik i ks. dr Bogusław Waczyński, jezuita.

7.02.1960 – Świecenia kapłańskie przyjął w Łagiewnikach z rąk ks. bp. Jana Wawrzyńca Kulika w gronie 11 neoprezbiterów.

W czasie posługi kapłańskiej i zakonnej, był katechetą szkół średnich w Koszalinie, ekonomem Prowincji Zakonnej, definitorem i wikariuszem Prowincji, wykładowcą zagadnień z teologii ekumenicznej i pryncypiów teologii moralnej w Wyższym Seminarium Duchownym Ojców Franciszkanów w Krakowie, prowadził wykłady zlecone z prawosławnej teologii moralnej na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, był gwardianem Niepokalanowa, a następnie w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie był definitorem generalnym, wikariuszem generalnym, a także pełnił obowiązki generała Zakonu, gdy ten został mianowany biskupem.

W czasie pracy w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie, jako członek Papieskiej Komisji ds. Rosji opiekował się franciszkanami w krajach Europy Wschodniej wobec zlikwidowania struktur zakonnych. Często w charakterze turysty podróżował do Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, i kilku republik ZSRR, wspomagał nie tylko słowem nadzieję kapłanów diecezjalnych w tych krajach, zwłaszcza zdelegalizowanemu Kościołowi Katolickiemu Obrządku Wschodniego w Rumunii.

O. generał Zakonu Lanfranco Serrini w Liście skierowanym do współbraci z okazji nominacji o. Błażeja na biskupa (9 grudnia 1989 roku) tak napisał: „Posługa, którą o. Błażej dokonał w centralnym Zarządzie Zakonu, została wypełniona ze szczerem przywiązaniem dla naszej Rodziny Franciszkańskiej. W szczególności umiał utrzymać stałe, serdeczne i roztropne kontakty z krajami za żelazną kurtyną. Dzięki temu zainteresowaniu narody te mogły być blisko, mocno zjednoczone z Zakonem. Wiem dobrze, jakie są uczucia współbraci z Rumunii, Węgier, Bułgarii, Czechosłowacji i republik ZSRR dla tego naszego Brata”.

Po zakończeniu posługi w Kurii Generalnej Franciszkanów w Rzymie, z woli współbraci został wybrany przełożonym Prowincji zakonnej w Warszawie, a następnie został Przewodniczącym Konferencji Wyższych Przełożonych Zakonów Męskich w Polsce. Wówczas otrzymał bullę papieską z nominacją na biskupa pomocniczego diecezji szczecińsko-kamieńskiej i dodatkowe obowiązki wikariusza generalnego, członka w Komisji Episkopatu ds. Wydawnictw Katolickich, członka Komisji ds. Radia Maryja, członka Komisji Episkopatu Polski ds. Życia Konsekwowanego, uczestniczył w Radzie Episkopatu ds. Środków Społecznego Przekazu, przewodniczył Zespołowi Komisji Episkopatu Polski ds. Synodu Biskupów, uczestniczył też w jego zgromadzeniu. Przy tych funkcjach i obowiązkach nie urwały się, a raczej wzmocniły kontakty z lokalnymi Kościołami w krajach Europy Wschodnich, szczególnie na Ukrainie, Białorusi, Rosji i Rumunii.

Jako biskup uczestniczył w organizowaniu Radia Niepokalanów, TV Niepokalanów i TV Familijnej. Świadczą o tym liczne spotkania, rozmowy, wnioski, umowy i prośby, a nawet wyciągnięte ręce po pomoc finansową, aby te dzieła żyły i rozwijały się.

Z tego ducha św. Maksymiliana chciał coś otrzymać dla diecezji szczecińsko-kamieńskiej jej gospodarz śp. bp Kazimierz Majdański, który w liście do wiernych, zwiastującym nominację o. Błażeja Kruszyłowicza na biskupa pomocniczego, napisał: „Przysłany przez Ojca Świętego nasz nowy biskup pomocniczy pomoże nam realizować Świętomaksymilianowe Słowa, wypisane w naszej katedrze: «Niepokalana chce, aby Polska wzmacniała się duchowo i promieniowała na cały świat»”.

Ksiądz Biskup Kruszyłowicz na dewizę biskupią wybrał łacińskie zawołanie: Obedientia et Pax – Posłuszeństwo i Pokój, traktowane programowo jako zasada postępowania. Identyczne hasło wybrał bł. papież Jan XXIII. Oba pojęcia, Posłuszeństwo i Pokój, kryją w sobie wielkie wartości moralne i społeczne. Poza tym dobrze się kojarzą z franciszkańskim Pax et Bonum, jak też z duchem św. Maksymiliana, który w formowaniu zakonników szczególnie podkreślał posłuszeństwo.

W związku z posłuszeństwem krąży w kołach franciszkańskich anegdota o Księdzu Biskupie. Kiedy został biskupem i osiadł w Szczecinie, odwiedzali go współbracia zakonnicy. Jednemu z nich zwierzył się: „Żyłem w klasztorach 30 lat i nie wiedziałem, co to posłuszeństwo. Dopiero tu, jako biskup pomocniczy odczułem, co znaczy być posłusznym”.

Bogactwo pracy i wielkość wkładu biskupa Mariana Błażeja Kruszyłowicza w odradzanie się Kościoła Katolickiego w krajach Europy wschodniej było przyczyną do zorganizowania - 20.05.2010 – na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Szczecińskiego konferencji naukowej poświęconej „Odradzanie się struktur i działalności Kościoła Katolickiego w wybranych krajach Europy Środkowowschodniej”. Została ona zorganizowana z okazji złotego jubileuszu kapłaństwa bp. Mariana Błażeja Kruszyłowicza, świętowanego w tym dniu w szczecińskiej Bazylice Archikatedralnej.

Prezentując postać biskupa Mariana Błażeja Kruszyłowicza można dodać coś, czego nie ma w oficjalnych kronikach i życiorysach – zdolności kucharskie. Liczne specjały kuchni włoskiej, w wydaniu Księdza Biskupa, równają się, a może nawet przewyższają potrawy przygotowane przez kucharzy włoskich.

Opracowano na podstawie referatu o. Romana Aleksandra Soczewki OFM Conv. wygłoszonym na konferencji „Odradzanie się struktur i działalności Kościoła Katolickiego w wybranych krajach Europy Środkowowschodniej”, 20.05.2010 r. w Szczecinie; Źródło: www.kuria.pl.